

V ý r o č n í   z p r á v a

Speleologického klubu v Brně za rok 196⁷8.

Předkládá výbor Speleologického klubu v Brně.

Výbor Speleologického klubu se na celé řadě schůzí věnoval přípravě členstva pro nový organizační systém, pro nový způsob plánování prací (formuláře) a podávání zpráv a pro nový způsob registrace za účelem vydání legitimací OČK Blanska, který byl vytvořen Krasovou komisí.

Jelikož vydávání spolkového časopisu bylo spojeno s řadou petičí, dohodl předseda spolku Dr. Ryšavý s vedením podniku Moravský kras v Blansku spolupráci při tisku v tom smyslu, že podnik Moravský kras bude hradit celou výši výdajů s tiskem za podmínky poskytnutí časopisu také pro svoje propagační účely. Připravované číslo časopisu bylo kompletizováno a předáno podniku Moravský kras k zadání do tisku.

Styk výboru spolku se členstvem byl zajišťován pravidelnými členskými schůzemi, konanými každé první úterý v měsíci v kinosále Moravského muzea. Taktéž aspoň 1 x měsíčně se scházely výborové schůze, resp. schůze s vedoucími pracovními skupin. Náplň členských schůzí byly buďto odborného rázu (přednášky) nebo organizačního a informativního.

Početní stav činného členstva klubu stoupl za rok 1967 o 17 nových členů, zatím co úbytek byl zaznamenán úmrtím jednoho člena (akad. prof. Dr. R. Kettner). Celkově tedy má Speleologický klub při Moravském muzeu v Brně ke dni 31/12 1967 159 činných členů a 7 čekatelů členství s půlroční skúšební lhůtou.

V roce 1967 se také podařilo navázat spolupráci s podnikem Moravský kras v Blansku i na poli materiální podpory. Tak během roku 1967 věnoval podnik Moravský kras v Blansku na amatérské práce (materiál a služby) celkovou částku 14.162,- Kčs.

Průzkumné práce Speleologického klubu probíhaly v Moravském krasu a i v dalších krasových oblastech současně na několika místních pracovištích a to podle předem stanoveného plánu schváleného Krasovou komisí při ČSAV Brno. Po stránce organizační postupovalo se dříve osvědčeným způsobem činností v průzkumných skupinách. Na docílených výsledcích mají největší podíl skupiny:

sloupská - vedoucí Otto Ondroušek

pustéčlebská - vedoucí Fr. Musil

holštejnská - vedoucí Jiří Moučka

plánivská - vedoucí M. Flechta

jedelská - vedoucí M. Solníček

ostrovská - vedoucí J. Zoufalý

sushečlebská - vedoucí J. Pernes

Speleologický kroužek I. Brněnské - J. Kubeš

Speleologický kroužek ADEST - S. Novák

tišnovská - vedoucí J. Sýs

Ústí n/Orlicí - vedoucí Dr. Toman.

V průběhu roku 1967 byla dále připravena k založení, resp. zařazení nové skupina do Speleologického klubu a to:

skupina Náhorní roviny - vedoucí inž. Kala a dále skupina pro výzkum propasti vedoucí s. Valoušek.

V některých případech pracovali členové samostatně, případně ve spolupráci s odborníky z ostatních organizací.

Předseda klubu i členové výboru zúčastňovali se aktivně schůzí Krasové komise při ČSAV, Poradního sboru při ONV Blansko a vedli řadu dalších jednání především s ředitelem Moravského krasu i dalšími činiteli.

Některé skupiny vzájemně spolupracovaly při řešení závažnějších problémů. Vzhledem k zásadám, které jsou do metodiky průzkumu prosazovány Krasovou komisí při ČSAV Brno i Poradním sborem Moravského krasu při ONV Blansko byly uplatňovány principy systematické práce a prohloubení prací dokumentačního charakteru. Po stránce materiálové byli jsme podporováni podnikem Moravský kras Blansko, práce na společných úkolech financovalo částečně Krasové oddělení Moravského muzea v Brně, kde je také umístěn spolkový archiv, inventář a kde jsou pořádány schůze. Příjmem finanční podpory Speleologický klub podobně jako v minulých letech neměl, což brání širšímu rozvinutí činnosti a zejména pak jejich aplikaci na nejnepříznivější lokalitě.

Nesoustavící finanční podpora vedla k tomu, že jsme nuceni pracovat zastatými metodami na celé řadě případů a tak se pro materiálně technické potíže nedostaneme k dořešení mnoha zajímavých a nadějných problémů. Tento nepříznivý vývoj pak vedl k situaci, že metodika speleologických výzkumů v celostátním měřítku ke škodě věci značně zastává za pokroky v cizině. Výbor se proto snažil - dosud bezvýsledně - vytvořit ekonomickou základnu klubu, na př. dodáváním některých prací průzkumného a dokumentačního charakteru profesionálním organizacím.

V celé oblasti Suchého žlebu probíhaly práce na registraci jeskyní a z části i dalších krasových jevů věd. základní dokumentace. Potřeba podrobných hodnocení malých oblastí i vlastní objevitelské práce jednoznačně ukazuje, že je třeba registrovat a do souhrnných úvah zahrnout i malé jeskyně, pukliny, zatrasené jeskynní vchody, průvanová místa různého charakteru a pod. To znamená podstatné zvýšení počtu evidovaných jeskyní oproti postupům používaných dříve. Zvláštní význam jako klíčové body budoucích objevů připadá podle nově potvrzených poznatků místům silných přírodních větrů - t.s.v.

ventarol, nebo-li lidově "mastných fleků". Jejich prospekci byla věnována zvýšená pozornost v příznivých obdobích, jimiž jsou několikadenní zimní mrazy. Některé z ventarol, ať již dříve známých nebo nově objevených byly předmětem dalších průzkumů a uvolňovacích prací. Význam ventarol na objevu nových jeskynních prostor dokládají uvolňovací práce v objektu č. 11 F - Píková dáma. Silné, teplé zimní průvany jsou v tomto místě a několika dalších blízkých lokalitách sledovány již řadu roků. Sondážní práce prováděné zde kolektivem Otý Ondrouška a kolem roku 1950 dřívejší Ondrovskou skupinou Speleologického klubu (V. Novák, V. Irain, J. Křenek, Dr. Ryšavý) k cíli nevedly. Teprve uvolňovací práce Plánivské skupiny postoupily namáhavě ve vápencových balvanech (netmelená dislokační výplň) několik metrů hloubky. Dnes můžeme konstatovat, že v prvních dnech ledna 1968 vedly do rozsáhlých jeskynních prostor k nejvýznamnějšímu objevu v Moravském krasu za poslední léta.

Registrační práce s výzkumem topografických souvislostí, průvanových pozorování a teplotných měření postoupily nejdále na Holštýnsku. Převážná část jeskyní je zde již podrobně mapována a nivelací jsou stanoveny nadmořské výšky vchodů. Vzájemná poloha jeskyní je situačně zaměřena v měřítku 1:1000 s půdorysným vyjádřením průběhu jeskynních vnitřků. Tento mapový podklad slouží k orientaci sondážních a objevných prací, které byly provedeny v několika různých místech.

V závrtu čís. 68 před jeskyní 4 A byla vyhloubena 3 metrová svislá sonda vedoucí do volných dutin asi 10 m dlouhých, které tvoří mezimeserní prostory velkých vápencových balvanů a trosek. V průběhu prostor jsou patrné silné průvany. V závrtu č. 66 nad jeskyní č. 4 C byly překonány technické potíže a obnovena průzkumná šachta do hloubky 12,5 m, odkud dále pokračují volné, svislé pukliny. Teplé zimní průvany jsou zde mimořádně silné a dosahují rychlosti až 1,5 m/sec. Indikují existenci větších, dosud neznámých jeskyní. Sondážní práce, které mají objasnit petrografické složení závrtu v Sýčkách, ležícího poblíž geologické hranice vápenců s kulmským souvrstvím postoupily do hloubky 14 m. V levé větvi jeskyně č. 3 v Bučí bylo po vyhloubení sondy 6 m hluboké dosaženo nových volných prostor s krápníkovou výzdobou. V celé jeskyni se prováděla průvanová pozorování, která spolu s podrobným mapováním mají sloužit závěrům o dalších prolongacích.

Hlavním pracovištěm zde pracující skupiny byla jeskyně č. 4 C - Holštýnská. Postup prací byl předem na místě projednán a odsouhlasen pověřenými pracovníky Krasové komise při ČSAV. Na základě toho pak provedeny rozsáhlé výkopové práce. Odklizením částí suťového osypu svislé skalní stěny byl získán nový vchod do jeskyně a uzavřen pevnou branou. Dále se pak pokračovalo hnaním horizontálního průkopu, který ke konci roku 1967 dosáhl délky

20 m. V prokopávaných sedimentech, jejichž profil se graficky i hmotně dokumentuje, nalezly četné kosterné sbytky pleistocenní fauny, které byly předány k odbornému zpracování RNDr Musilovi - Moravské muzeum v Brně.

V oblasti Lípoveckého žlíbku byly v souvislosti s mapováním skuteč-
ně terénní rekognoskace. Objeveny takto některé, v literatuře dosud neu-
vedené jeskyně, a zjištěny tektonické i hydrografické souvislosti s chodbou
Lípoveckou jeskyně Nové Rasovny.

V ponorech pod Strážnou byly v jarních měsících sledovány vodní stavy
během tání sněhu. V hlavním ponoru na louce se otevřelo několik malých volných
jíců, které stačily odvést celý rozvodněný potok. Do starého ponoru u skalky
po prokopání koryta byla vpuštěna voda. Tato se nadržela pouze do výšky 30 cm
a ihned odtékala.

Do Keprtovy chodby ve Staré Rasovně byly uskutečněny dvě exkurze za
účelem zjištění vodních stavů v sifonech. Pro vysoké vodní stavy a pro zane-
prázdňení potápěče nebyl potápěčský průzkum proveden.

Do jeskyně č. 7 byly uskutečněny dvě exkurze a pokračovalo se v uvol-
ňování ucpané chodby. Výplň je tvořena ve své největší části recentní černou
hlínou a ostrohrannou drtí. Tento fakt a skutečnost, že strop jeskyně stále
stoupá (hrozí vyústění na povrch), nás vedli k zastavení prací.

Jeskyně č. 64 - podhradní ponor byla zmapována a byly zde sledovány
výšky vodní hladiny. Na nebezpečných místech byly postaveny dřevěné žebře.
Jižich instalace byla provedena pro usnadnění přístupu na budoucí pracoviště
a zajištění bezpečnosti.

Program skupiny dokončuje periodické měření teplot celkem na 37 místech
povrchu i těžce přístupných jeskynních vnitřků, které přináší zajímavé výsled-
ky k poznání teplotních poměrů jeskyní i k hodnocení perspektiv objevených
prací.

Plánivská skupina se věnovala průzkumu komínů ve známých i nově obje-
vených úsecích jeskyně č. 13 C. Pomocí horolezecké techniky byly objeveny a
orientačně prozkoumány spleť a rozsáhlé komínovité prostory.

Byl slezen komín nazvaný Obří vedoucí do výšky 37 m. Dále bylo slezeno
množství komínů, které po 20-30 metrech byly uzavřeny balvanitou sutí anebo
se natolik zužovaly, že nebylo možno proniknouti dále. V květnu 1967 se poda-
řilo v jednom dosud neznámém komíně ve stropě t.zv. Posledního domu objevit
pokračování do neznámého jeskynního systému. Průzkum nemohl být ukončen, po-
něvadž profesionální výzkumnou skupinou byl na vchodu vyměněn zámeček a tím
byl skupině znemožněn přístup do lokality.

Podle nálezů měkkých ulit bylo usouzeno, že jeden z těchto komínů již brzy vyústí na povrch. Tento poznatek umožňuje získat snazší přístup na pracoviště profesionální skupiny Moravského krasu, která průzkumem sleduje podzemní tok Bílé vody směrem k Macošce.

Na náhorní rovině pracovala skupina na otevření Tramplerova závrtu nazývaného Zelená tma v Zadních Bukovinkách. (XIII-10). Po vykopání 6 m hluboké šachty pronikla skupina do prostor známých vídeňskému badateli prof. Tramplerovi. Dále objevila několik menších síněk a pokračování směrem dolů. Další práce byly na lokalitě zastaveny až do dožíní betonových skruží, jimiž bude stabilně zajištěna vstupní šachta.

Jedelská skupina prováděla sondážní práce v sedimenty vyplněné jeskyně č. 13 D, kde se očekává proniknutí do předpokládaného pokračování jeskyně Michalky. Zde byl původně ve svalu malý vchod, kterým bylo možno prolést do vzdálenosti asi 5 m. Dále byla poměrně široká chodba ucpaná náplavou tak, že místy bylo jen 15-20 cm mezi náplavou a stropem chodby. Bylo započato s ražením průkopu do jeskyně o šířce 90 cm, výšce asi 170 cm a délce 12 m. Dále byl profil chodby snížen na 70 cm. Na konci roku bylo dosaženo celkové vzdálenosti asi 21 m od vchodu. Průběh chodby směřuje k SSV.

Jedelská skupina dále prováděla měřičské práce v řečištních chodbách propadání v Jedlích a kouřové zkoušky. Zde bylo navázáno na průzkumné práce z dřívějších let. Po zaměření souvislosti dosud objevených podzemních prostor a Labyrintu byla prováděna pokusná sondáž na konci Labyrintu. Sonda dosáhla celkové hloubky 2,5 m. Pro nedostatek místa na ukládání vytěženého materiálu bylo nutno od dalších prací upustit.

Ostrovská skupina pokračovala v prohlubování ventality zvané Šachta Průvanů č. 22 A v jeskynním systému Vintockém. Bylo docíleno hloubky přes 20 m ve štěrcích, dosud bez nálezů volných dutin. Jeskyně Šamalíkovy byly znovu otevřeny a provedeno jejich podrobné mapování v měřítku 1:100, které se připravují k publikování. Záhadná J. Suchánkem prozkoumaná Šroubová propast známá z dob objevu těchto jeskyní v roce 1935 a po níž již při dřívějších otvirkách bylo marně pátráno nebyla ani tentokrát nalezena. Nová otvírka se týkala jeskyní ponoru Lopače I.

Suchožlebská skupina věnovala hlavní pozornost uvolňovacím pracím v jeskyni č. 46- Zazděné. Postupným prorážením asi 7,5 m mocné vrstvy sedimentů ucpávající komín se podařilo objevit volnou chodbu asi 40 m dlouhou s pěknou krápníkovou výzdobou, jejíž velmi nadějně pokračování pod Harbešskou plošinou je uzavřeno nánosovým sifonem. Polygonovým měřením byla zachycena poloha této jeskyně ~~žná~~ v souvislosti s jeskyní č. 46 A a č. 47- Královou. V jeskyni Kalové byly předmětem průzkumu komínovité partie, v nichž

bylo horolezecky dosaženo 45 m a přelezením jícnu hlavní propasti zajištěna existence asi 20 m dlouhé horizontální chodby. Menší prostory byly objeveny v jeskyni č. 35 A - Srnčí a započato s odklizením závalu v jeskyni č. 34 C, u něhož byla zjištěna souvislost s povrchovou depresí.

Soustavné práce kolektiva O. Ondrouška pokračovaly v oblasti Propastky u III. schodu Sloupských jeskyní. Krasové oddělení Moravského muzea dalo skupině k dispozici kompresor, střelníci, takže byl zdolán 13 m hluboký úzký komín, zatím neprůlezný. Do vánoc 1967 tento komín byl vyčištěn a na dně se objevil boční otvor, kterým členové skupiny pronikli do neznámé odtokové chodby směrem k JJZ, tedy směrem pod sloupskou údolní nivou. V této nové chodbě panují citelné průvany. Chodba asi 35 m dlouhá je ukončena jemně ucpaným polosifonem, za kterým se nalézá další stupeň směrem dolů. Při ramovacích pracech v kolmém komínu vypomohli občas i rakouští speleologové, kteří se živě zajímají o práci skupiny. Proto tento komín byl nazván rakouským. Mapovací a trhací práce prováděl Dr. Ladislav Slezák, vedoucí krasového odd. Moravského muzea. Lokalita Otec, Matka a Syn byla nadále mikroklimaticky sledována. Dále se podařilo proniknout v lokalitě Propast u Obrázku v Pustém žlebu do další prolongace v hloubce asi 35 m.

Pustožlebská skupina pracovala na různých místech Pustého žlebu, především v oblasti Vavříneckého propadání. Byly provedeny orientační sondovací práce v pncorch, polygonální pořad od nich k jeskyni Novoroční s horolezeckými výstupy do několika dosud nenavštívených komínů. Sumarizace poznatků o této části Pustého žlebu umožnila propracování podrobného pracovního programu do budoucna, který byl formou nabídky předložen příslušným organizacím.

V Macoše a v Pankovních jeskyních byly dokončeny terénní mapovací práce zaměřením málo známých jeskyní Kuchařových, které spojují Pankovní jeskyně s Podmístkovou a obsahují úžinovitě puklinovité propasti s průvany. Spodní patra Hamerníkovy jeskyně byly předmětem uvolňovacích prací a horolezeckého průzkumu komínu, kde se ve výši 25 m podařilo objevit menší krápníkové chodbičky, jejichž pokračování je ucpáno sutí. Orientační výstupy pokračovaly ještě na dalších místech Pustého žlebu. V Propastovitém bludišti byly objeveny nové asi 15 m dlouhé chodby. Vysoko ve stráni mezi Pankovními jeskyněmi a Malým Výtokem nalezena, v literatuře dosud neuváděna, propastovitá jeskyně. Obnovovací práce z dřívějších let v lokalitě prozatímne označované I-B vedly k objevu krápníkové chodby s indiciemi slibného pokračování.

Sondážní práce byly prováděny v některých závrtch na krasových plošinách. V závrtu čís.332 práce prováděné již několik let dospěly do balvanitých závalů, v nichž jsou již znatelné průvany, avšak technické podmínky dalšího postupu jsou mimořádně obtížné.

U Vilémovic byla provedena informativní sonda v ponorném žlábku P 1 a u Lázní se pracovalo na hloubení sondy v závrtu 10 A, kde bylo dosaženo hloubky 13 m.

Pracovištěm Speleologického kroužku AĐAST byla jeskyně Býčí skála, kde se úsilí soustředilo na technickou přípravu postupu proti podzemnímu toku Jedovnického potoka. Zhodnocení celkové situace vedlo k závěru, že další postupy jsou podmíněny řádným technickým vybavením, ať již jde o hornické překonání závalu v t.s.v. štole, či o prorážku přítokového sifonu, po předcházejícím ověření horizontálními vrty.

Opětovné závaly štoly, mnohdy za dramatických okolností, znemožnily dosud vždy překonání a podchycení komínu a další postup vpřed v této slibné lokalitě. V období závalu ve Štole pokusili se členové o proloužení sond v hlinitých nánosích ve Velké síni, avšak bezúspěšně. Stejně tak pokusy v Příční chodbě v lázních a v Brunině jeskyni, ve kterých se bude ještě pokračovat příležitostně.

V exkurzní činnosti jeskyni navštívilo v uplynulém roce přes 1000 lidí. Činnost skupiny se tedy ubírá i tímto směrem, totiž úpravou exteriéru i interiéru.

Nově založená skupina Punkva - NR v roce 1967 se věnovala převážně výzkumu Náhorní roviny v severní části Moravského krasu. Na jaře se skupina znovu pokusila o otvírku lokality NR-II (Dolina překvapení) nedaleko závrtu Městíkaš. Šachta bude zajištěna profesionálním způsobem, tj. mohutnými ocelovými pažnicemi.

Kromě otvírky NR-II věnovala se skupina mapovacím pracím na území Náhorní roviny - bylo započato s podrobnou registrací povrchových krasových jevů.

V pádzimních měsících bylo znovu započato s pracemi v Cileňském (Simonově) závrtu (NR-I). Byla opravena šachta, postavená pevná pracovní plošina a na ni instalován rumpál. Byly zahájeny intenzivní otvirkové práce.

F. Kala se věnoval podrobným studiím možnosti aplikace matematických metod ve výzkumu krasu, posuzování mocností ucpávek krasových dolin. Vedoucí skupiny obstaral ve spolupráci s MNV Ostrov stabilní základnu ve vesnici pro členy skupiny.

Hlavním pracovištěm Speleologického kroužku První brněnské stroujiny ZKU byla jeskyně Jestřabí skála v Křtinském údolí, kde práce pokračovaly z minulých let. Značné úsilí si vyžádalo uvolnění chodby tunel vedoucí do sínky U Rysa. Dále byla rozšiřována již jen samotná síňka U Rysa. Práce byla velice ztěžována padajícími velkými kameny. Také v samotné náplavě byly spousty bloků. K těmto na čas náročným pracím bylo přikročeno z těchto důvodů: Aby bylo možno transportovat materiál z prostor za sínkou U Rysa, aby bylo možno pronikat z těchto prostor ke třetí propasti.

Dále se podařilo slézt 1. propast. Tato propast je hluboká 10 m dle žebře a v celé své hloubce velmi úzká. Na jejím dně byla objevena malá síňka, ze které se rozbíhá několik chodbiček.

Hydrografickým pozorováním ve třetí propasti byla zjištěna značně zvýšená hladina a její pomalé klesání během několika týdnů. Byl zhotoven plánek těžce přístupných prostor v okolí 4. propasti, dále byla zjištěna souvislost a provedena proražka do blízké jeskyně v Habříčku, jejíž vchod byl uzavřen branou. Rozpracováno je přesné situační zaměření vzájemných poloh jeskyní Staré a Nové Drátenické, Mariánské jeskyně a Čertovy díry ve spolupráci kroužku s inž. Radou.

V jeskyni Nové Drátenické byly lezeny komíny ve spodních patrech. Kezané komíny byly uzavřeny balvanitými zátkami. Dále byly zhotoveny železné žebře pro zavěšení do vstupní propasti Nové Drátenické.

Podle plánu byla započato otvírka Čertové díry. Práce nebyly zahájeny ve vlastním závrtu, kde se nachází starý, zasypaný vchod, ale na místě, které označil pg. Burghard. Tato změna byla provedena na zásah Krasové komise.

V oblasti Tří kotlů bylo pracováno v jeskyni 35. Byly prováděny pouze přípravné práce, poněvadž nebylo možno sehnat kolejnice.

V Paleovýtoku Křtinského potoka bylo pracováno na dně šachtice, která byla vyhloubena v minulém roce. Na dně šachtice byla prokopána horizontální chodbička směřující do masivu, v délce asi 3 m. Geolog Burghard provedl v rámci spolupráce rozbor vzorků s ohledem na těžké minerály. Zjistil na základě shodnosti těžkých minerálů, že zde vytékaly i vody Babické náhorní roviny.

Ve Štěpánovické jeskyni u Tišnova v místě pravděpodobného pokračování byla rozšířena puklina v délce 4 m a sestoupeno do chodby asi 7 m dlouhé. Tato je spádována ke středu propasti a dále zaplněna plným profilem sedimenty. Proto další odkliz byl prováděn uprostřed propasti, kde byla objevena plesivka 5 m dlouhá, značně zdobená korálky. Tato chodba končí puklinou - spádem

rovněž k propasti. V korálové klapce ve II. stupni byla rozšířena puklina ve stropní části končící puklinou, která v zimním období mísí část průvanů. Značná pozornost byla věnována průvanům, které jsou značné v úvodní plase. V letním období výdušné, v zimním vtažné. Jejich značná část mísí v kominu na I. stupni propasti, který je v horní části velmi súžen a není možno zde s omezenými prostředky dosáhnout úspěchu. Zapovávána byla dosud jenom část chodby a propasti. Dále bylo započato s odklizením horniny u bývalého "okresního lomu" v místě, kde se při lámání kamene objevily náznaky podzemních prostor a malé průvany, totožné s průvany u propasti.

Zaměření členů v Hrádku u Ústí n/Orlicí práce většinou stagnovaly, kromě pokusu na různých místech o terénní orientační průzkum se v průvanové jeskyni nepracovalo.

Zajímavá informace byla získána o jeskyni Bětník u obce Mravín ve Východočeském kraji. I když nejde o krasový jev, přesto se jedná o zajímavou lokalitu v křídových opukách tektonického původu, zajímavou již proto, že v uvedené oblasti je ojedinělá a všeobecně, v tomto rozsahu dosti vzácná. Při tom si nezadá s malými krasovými lokalitami Moravského krasu.

Nachází se v katastru obce Mravín a je nejlépe přístupná následující cestou:

ze státní silnice Vysoké Mýto - Chrudim je nutno odbočit v obci Stradouň na Vinary a Mravín a tu pak do osady Bopovec. Od jejího okraje, kde se nachází objekty JZD, vede cesta podél lesa směrem severozápadním, která asi po 1 km vstupuje do lesa, odkud je jeskyně vzdálená zhruba 100 m. Cesta není turisticky ani jinak označena a jeskyně je bez lána obtížně přístupná. Nachází se v polovysokém lese, v rovném přehledném terénu a ústí na povrch asi 2 m hlubokým, celkem pravidelným závrtem, dále pokračuje propástkou zhruba 3 m hlubokou. Pak její dno prudce klesá pod úhlem 40° až do hloubky 30 m. Jak již bylo uvedeno, jedná se o tektonickou puklinu, z šíře od 0-1,5 m a o výšce cca 20 m. V hloubce 30 m puklina sleduje dále tektonický směr přibližně SZ-JV a je křížována dalšími podobnými prostorami a končí vyklíněním o přímé vzdálenosti asi 50 m od vchodu. Podobné ukončení mají další dvě prostory, které ji kolmo protínají.

Předpokládá se, že jde o nadějnou oblast, přirozeně z tohoto hlediska, už proto, že směrem JV nachází se řada závrtků, které sřejmě prozrazují pokračování sledované tektoniky paralelně s údolím, jehož prolom byl patrně příčinou vzniku popisovaného jevu.

5. března 1968.

Výbor Speleologického klubu.